

Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana

És un dels cors professionals més prestigiosos de l'Estat espanyol. Va ser creat per l'Orfeó Català l'any 1990 amb la missió de difondre la música coral universal, promoure la recuperació del patrimoni musical català i fomentar la nova creació. Jordi Casas i Bayer en fou el director durant els primers 21 anys. Del setembre del 2011 al juny del 2016, Josep Vila i Casañas va ser el director titular. I des del setembre del 2016 ho és Simon Halsey. La qualitat de cadascun dels components, als quals s'exigeix un alt nivell vocal i artístic, aporta al grup un potencial que li ha permès de travessar fronteres i esdevenir un referent internacional. Ha estat dirigit per grans mestres, com R. Jacobs, M. Minkowski, K. Nagano, S. Rattle, G. Dudamel, D. Barenboim, C. Rousset i V. Jurowski. Des de l'any 2010 la formació és membre de The European Network for Professional Chamber Choirs (TENSO).

Pel que fa a propers compromisos internacionals, cal destacar una nova col·laboració amb J-Ch. Spinosi i el seu Ensemble Matheus, amb tres concerts a Barcelona, Lió i Châteu de Versailles en què s'oferirà el *Dixit Dominus* de Händel i el *Gloria* de Vivaldi. Així mateix, la formació va actuar juntament amb l'Orfeó Català l'agost passat i per primera vegada al Proms de la BBC, un dels més grans festivals de música clàssica, que se celebra a Londres.

Óscar Payà Prats, *director*

Nascut a Énguera (València, 1979). Va fer els estudis superiors de direcció coral al Conservatori Superior de Música Joaquín Rodrigo de València. Posteriorment va obtenir el Master of Music a la Hochschule für Musik Hanns Eisler de Berlín amb el professor Jörg-Peter Weigle.

Ha dirigit nombrosos cors a València, Madrid i Berlín, tot destacant la seva tasca com a director musical de L'Almodí Cor de Cambra, del qual també és fundador. Amb aquest cor ha participat en prestigiosos festivals de música a Espanya, tot col·laborant amb grups com ara la Capella de Ministrers, Harmonia del Parnàs i EVO, entre d'altres.

Va completar la seva formació amb diverses *masterclasses* a Espanya, Holanda i Alemanya, treballant amb els professors Simon Halsey, Hans-Christoph Rademann, Daniel Reuss, Georg Grün, Laszlo Heltay, José Ramón Gil-Tàrraga i Juan Luis Martínez i dirigint agrupacions com el Rundfunkchor de Berlín, Bach Collegium, Gaechinger Cantorey i Dresdner Kammerchor, entre d'altres.

És convidat a esdeveniments internacionals, entre els quals Europa Cantat 2015 (Pécs, Hongria), Silberman-Tage (Freiberg, Alemanya) i al segon Campus Corale Giovanile (Sampeyre, Itàlia).

Alemanya barroca i romàntica. Música coral dels s. XX i XXI al voltant del món

DIUMENGE, 04.02.2018 – 12.00 h

Palau de la Música Catalana

Petit Palau

Cicle Cor de Cambra

Dipòsit legal: B650-2018

**Cor de Cambra del Palau
de la Música Catalana**

(Simon Halsey, director)

José Menor, piano

Joan Seguí, orgue

Óscar Payà Prats, director

Amb la col·laboració de:

ASSOCIACIÓ
ORFEÓ
CATALÀ

Ajuntament
de Barcelona
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

GOVERN DE L'ESTAT
MINISTERIO DE CULTURA
Y TURISMO

Troba'ns a:

www.palaumusica.cat

« [...] Ve el temps d'anar a passeig,
pausadament,
sota els arbres que, pàl·lids, ja tremolen.
Ara ens cauran els dies com les fulles,
daurades de records. [...] »

Narcís Comadira,
Venen temps dolços

Johann Hermann Schein (1586-1630)
Zion spricht: Der Herr hat mich verlassen

Heinrich Schütz (1585-1672)
Die Himmel erzählen, die Ehre Gottes

Johann Michael Bach (1648-1694)
Halt was du hast

Josef Gabriel Rheinberger (1839-1901)
Abendlied

Max Reger (1873-1916)
Nachtlied

Felix Mendelssohn (1809-1847)
Richte mich Gott

Hèctor Parra (1976)
Lent comme un rêve (estrena)
Irene Mas, soprano; Toni Gubau, alto

Franz Biebl (1906-2001)
Ave Maria

Ko Matsushita (1962)
O lux beata trinitas

Edwin R. Fissinger (1920-1990)
By the waters of Babylon
Irene Mas i Maria Genís, sopranos

John August Pamintuan (1972)
De Profundis

Durada aproximada del concert: 60 minuts sense pausa

No hi ha dubte que l'origen de la gran tradició coral germànica es dona durant la Reforma, moment en què, com la fe, la música alemanya es deslliga de tota imposició provinent d'Itàlia, però sense renunciar a utilitzar-ne els elements. Els compositors a cavall del Renaixement i el Barroc, en efecte, maldaren per crear un estil propi assimilant els estils madrigalesc i concertant amb la tradició del coral luterà. Així, la magna obra de Johan Hermann Schein (1586-1630), *Israelis Brünnlein* (La font d'Israel, 1629) és un veritable llibre de madrigals sacres en aquesta línia. Ja en ple Barroc, qui havia estat deixeble de Gabrielli i de Monteverdi, Heinrich Schütz (1585-1972), publica la seva *Geistliche Chormusik*

(Música coral sacra, 1648) en un estil volgudament antic, com a record i homenatge als grans mestres del passat. La policoralitat barroca té un bonic exponent en el *Halt was du hast* de Johann Michael Bach (1648-1694) –un dels millors compositors de la família, cosí germà del pare de Johann Sebastian–, en què el primer cor comenta obstinadament sobre un coral que aquest darrer va fer cèlebre.

El Romanticisme vuitcentista és l'altre gran moment d'aquesta tradició. De la vàlua de Felix Mendelssohn (1809-1847), no en cal dir res. El seu espectacular salm 43, *Richte mich Gott*, n'és un bon exemple. Menys coneguda és l'obra de Josef Gabriel Rheinberger (1839-1901), malgrat ser l'autor de peces tan delicioses com l'*Abendlied* del 1873. Aquest mateix any nasqué un dels grans epígons del Romanticisme, Max Reger (1873-1915); les seves breus 8 *Geistliche Gesänge* (8 cançons sacres) escrites poc abans de morir són plenes d'íntima bellesa i fe.

Les darreres dècades hom ha assistit a una explosió creativa i interpretativa al món coral internacional, fomentada per la globalització de certàmens i trobades. També a Alemanya, on Franz Biebl (1906-2001) escrigué el 1964 el seu conegut *Ave Maria* (que de fet mescla els texts de l'Ave Maria i l'Angelus) per al cor de bombers de la seva parròquia, però que per l'èxit que aquesta ensucrada peça aconseguí a Amèrica elaborà en diferents versions per a tota mena de formacions. L'americà Edwin Fissinger (1920-1990) no és gens conegut a aquesta banda de l'Atlàntic. *By the waters of Babylon* és un salm que inclou parts parlades i solístiques en un estil neoromàntic molt proper a Samuel Barber o William Schumann, noms a bastament més coneguts. Com Fissinger, són els propis directors de cor qui han propiciat l'explosió creativa dels darrers temps. El japonès Ko Matsushita (nascut el 1962), director de les principals formacions corals del seu país, és l'autor d'aquest bonic *O lux beata Trinitas*, construïda a partir de blocs sonors en *ostinato*, articulació també característica del *De Profundis*, obra sobre text de García Lorca, del director coral filipí John August Pamintuan.

Sergi Moreno Lasalle, músic i crític musical

PROPER CONCERT

*Welcome Jesu, deep in
my soul forever stay*

DIUMENGE, 25.02.18 — 12.00 h
Sala de Concerts

Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana
Montserrat Colomé, violoncel; Jordi Armengol, piano;
Joan Seguí, orgue
Simon Halsey, director

Obres de Tavener, Fauré, Macmillan, Bach, Elgar i Mozart

Preus: 20 i 25 euros

Podeu trobar els textos i les traduccions de les obres interpretades, així com les biografies completes dels intèrprets, a la fitxa del concert al nostre web:
www.palaumusica.cat